

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIADZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 34; tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 11524; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Aleja Marsz. J. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 534. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 grudnia 1936 r. w sprawie zmiany statutu organizacji przymusowej „Polski Eksport Naftowy”.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

534.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 22 grudnia 1936 r.

w sprawie zmiany statutu organizacji przymusowej „Polski Eksport Naftowy”.

Na podstawie art. 1 ust. (1) pkt a), c), g), h), j), k), ustawy z dnia 18 marca 1932 r. w sprawie regulowania stosunków w przemyśle naftowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 7, poz. 83) i § 99 ust. 1) statutu organizacji „Polski Eksport Naftowy” (załącznik do rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 31 marca 1933 r. — Monitor Polski Nr 78, poz. 101), zarządzam, co następuje:

§ 1. Zmieniając statut organizacji „Polski Eksport Naftowy”, nadaję mu brzmienie ustalone w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Ilekroć w załączniku tym jest mowa o ustawie lub o ustawie z dnia 18 marca 1932 r., należy przez to rozumieć ustawę z dnia 18 marca 1932 r. w sprawie regulowania stosunków w przemyśle naftowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 7, poz. 83), a przez rozporządzenie z dnia 30 stycznia 1936 r. należy rozumieć rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 stycznia 1936 r. o organizacji przymusowej „Polski Eksport Naftowy” (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 99).

§ 3. Statut w brzmieniu nadanym mu w załączniku wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1937 r.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Antoni Roman.

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 grudnia 1936 r. (poz. 534).

S T A T U T

ORGANIZACJI PRZYMUSOWEJ „POLSKI EKSPORT NAFTOWY”.

CZĘŚĆ I.

POSTANOWIENIA OGÓLNE.

Nazwa, siedziba, osobowość prawna.

§ 1. Nazwa organizacji brzmi: „Polski Eksport Naftowy”.

Siedzibą organizacji jest miasto Lwów. „Polski Eksport Naftowy” posiada osobowość prawną z odpowiedzialnością ograniczoną do majątku organizacji, bez odpowiedzialności uczestników za jej zobowiązania.

„Polski Eksport Naftowy” może nabywać prawa, zaciągając zobowiązania, oraz wносить skargi i być pozywanym.

„Polski Eksport Naftowy” podlega wpisaniu do rejestru handlowego.

Cele organizacji.

§ 2. Celem „Polskiego Eksportu Naftowego” jest regulowanie, na zasadzie centralizacji, obrotu zagranicznego olejem skalnym i produktami naftowymi, oraz wypełnianie innych zadań, nałożonych nań z mocy przepisów prawnych.

Dla przeprowadzenia tych zadań „Polski Eksport Naftowy”:

a) oznacza ilości produktów naftowych, które mają być przez uczestników wydzielone do eksportu (ustalenie masy eksportowej),

b) dokonywa czynności, związanych z eksportem i importem oleju skalnego (ropy) i produktów naftowych,

c) dokonywa czynności, zmierzających do stwierdzenia cen krajowych i eksportowych za produkty naftowe,

d) przeprowadza rozdział sum z Funduszu Naftowego (§ 60),

e) kontroluje wykonywanie przez uczestników ich obowiązków, wynikających tak z niniejszego statutu, jak i z ustawy z 18 marca 1932 r. oraz wydanych na jej podstawie rozporządzeń i zarządzeń,

f) może w razie potrzeby brać udział w przedsiębiorstwach handlu zagranicznego, jak również zakładać oddziały tak w kraju, jak i za granicą,

g) dokonywa wszelkich czynności administracyjnych, potrzebnych dla wykonania postanowień statutu,

h) wykonywa wszelkie inne czynności, które okażą się potrzebne lub wskazane dla należytego zrealizowania zadań organizacji, określonych w ustępie pierwszym, — a ponadto może wykonywać za zgodą Komisarza Rządowego inne czynności, zlecone przez uczestników w zakresie obrotu naftowego.

Uczestnicy.

§ 3. Uczestnikami „Polskiego Eksportu Naftowego” są wszystkie, znajdujące się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przedsiębiorstwa naftowo-rafineryjne, gazolinowe i inne, wytwarzające produkty naftowe.

Przedsiębiorstwa, które oddały swój surowiec do przeróbki zakładowi innego przedsiębiorstwa, pozostają uczestnikami „Polskiego Eksportu Naftowego” z wszystkimi obowiązkami i prawami w odniesieniu do ilości produktów, uzyskanych z tego surowca, o ile poszczególne przepisy tego statutu nie zawierają postanowień odmiennych (§ 54).

Jeżeli przedsiębiorstwo jest prowadzone nie przez właściciela, lecz przez dzierżawcę lub inną osobę, posiadającą prawo bezpośredniej dyspozycji wytwarzanymi produktami, wówczas prawa i obowiązki uczestnika wykonuje dzierżawca lub te inne osoby.

W razie wątpliwości, kto reprezentuje prawa i obowiązki danego przedsiębiorstwa, uważa się za zastępcę przedsiębiorstwa tę osobę, która została zgłoszona władzy przemysłowej.

Obowiązki i prawa uczestników.

§ 4. Uczestnicy obowiązani są do przestrzegania postanowień niniejszego statutu, oraz wykonywania uchwał i zarządzeń władz i organów „Polskiego Eksportu Naftowego”, wydanych w ramach ich uprawnień.

Uczestnicy obowiązani są do podporządkowania się zarządzeniom Komisarza Rządowego, wydanym w ramach jego uprawnień.

Uczestnicy obowiązani są nadsyłać wszelkie wymagane przez Zarząd raporty w oznaczonych przezeń terminach, a potrzebne dla należytego wykonania nałożonych na „Polski Eksport Naftowy” obowiązków.

Poza tym obowiązki oraz prawa uczestników normują szczegółowe przepisy statutu.

Kontrola.

§ 5. „Polski Eksport Naftowy” ma prawo kontrolowania przez swoje organa tak w poszczególnych zakładach, jak i składach i biurach handlowych prawdziwości danych, udzielanych mu przez uczestników. „Polskiemu Eksportowi Naftowemu” przysługuje prawo kontroli ksiąg, rachunków, faktur i t. d.

Uczestnicy obowiązani są w tym celu umożliwić organom „Polskiego Eksportu Naftowego” korzystanie z ich laboratoriów i personelu.

Materiały i informacje, uzyskane przez „Polski Eksport Naftowy” i jego organa, a stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa, mogą być użyte wyłącznie dla celów „Polskiego Eksportu Naftowego”. Naruszenie tego postanowienia pociąga za sobą odpowiedzialność, wynikającą z odpowiednich przepisów prawnych.

Majątek.

§ 6. Majątek „Polskiego Eksportu Naftowego” stanowią nabyte przezeń nieruchomości, wierzytelności i fundusze gotówkowe.

Kwoty wpłacane na jego rachunek, a przeznaczone do rozdziału pomiędzy uczestników, nie stanowią majątku „Polskiego Eksportu Naftowego”.

Rok operacyjny, budżet i koszty utrzymania.

§ 7. Rokiem operacyjnym „Polskiego Eksportu Naftowego” jest rok kalendarzowy.

§ 8. Organizacja „Polski Eksport Naftowy” nie jest obliczona na zysk i funkcjonuje na podstawie corocznie uchwalanego przez Radę Nadzorczą, a zatwierdzonego przez Ministra Przemysłu i Handlu, na wniosek Komisarza Rządowego, budżetu.

Gdyby się okazało, że opłaty preliminowane nie wystarczają na pokrycie wydatków, będzie uchwalony dodatkowy budżet i podany do zatwierdzenia — oraz wyznaczone będą na tej podstawie dodatkowe opłaty.

Budżet „Polskiego Eksportu Naftowego” składa się:

- z części administracyjnej, obejmującej wydatki na administrację i nadzór rządowy. Koszty, przewidziane w części administracyjnej budżetu, obowiązani są pokrywać wszyscy uczestnicy w drodze uiszczania opłat, wymierzanych przez Zarząd proporcjonalnie do masy eksportowej, wydzielonej uczestnikom w danym roku. Prowizoryczne opłaty, obliczone na podstawie masy eksportowej za ostatnie sześć miesięcy, winny być wpłacane kwartalnie z góry,
- z części handlowej, obejmującej zwrot wydatków, związanych z czynnościami handlowymi.

Koszty, przewidziane w części handlowej budżetu, obowiązani są pokrywać uczestnicy, biorący udział w dostawach eksportowych, proporcjonalnie do łącznych kwot fakturowych, rekalkulowanych na parytet Borysław, za dostawy eksportowe dokonane w roku operacyjnym.

Uczestnicy ci wpłacają zaliczkowo na każdy kwartał z góry co najmniej jedną czwartą uchwalonego preliminarza rocznych wydatków w stosunku do łącznych kwot fakturowych, rekalkulowanych na parytet Borysław, za ich dostawy eksportowe w kwartale poprzedzającym o jeden kwartał kwartał obliczeniowy.

Koszty „Polskiego Eksportu Naftowego”, związane z czynnościami importowymi, pokrywają importery.

Ostateczne rozliczenie opłat tak za część administracyjną, jak i handlową budżetu „Polskiego Eksportu Naftowego”, następuje w miesiąc po przyjęciu przez Zgromadzenie Uczestników zamknięć rachunkowych za dany rok operacyjny.

Nieuiszczone w terminie opłaty będą ściągane w drodze administracyjnej w myśl art. 6 ustawy.